

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.I.20.639/2022/6.

A tanács tagjai: Dr. Szabó Klára a tanács elnöke

Dr. Magosi Szilvia előadó bíró

Dr. Mocsár Attila Zsolt bíró

Nyíróné dr. Kiss Ildikó bíró

Dr. Parlagi Mátyás bíró

A felperes: Felperes1

A felperes képviselője:

Vigh és Kemenes Ügyvédi Iroda

Az alperes: Alperes1

Az alperes képviselője:

Schiffer és Társai Ügyvédi Iroda

A per tárgya: jogalap nélküli gazdagodás

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

alperes

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 42.Pf.630.205/2022/5.

Az elsőfokú bíróság neve és határozatának száma:

Pesti Központi Kerületi Bíróság 16.P.50.106/2021/35-I.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott rendelkezését hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 132.852 (százharminckétezer-nyolcszázötvenkét) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 418.430 (négy száztizennyolcezer-négy százharminc) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes képviselőjében eljáró Kft. 2006. október 19-én megkötött lakásbérleti szerződéssel bérbe adta az alperesnek a szám alatt lévő 61 m² alapterületű két szoba, mellékhelyiségekből álló komfortos szolgálati lakást a szolgálati lakásra jogosító munkaköre betöltésének időtartamára. A felek a szerződésben rögzítették, hogy a lakás nincs kiutalható állapotban, a kiutalható állapotba hozatala a bérlő vállalja oly módon, hogy költségeit a bérbeadó a munkák elvégzése, a lakás eladása, illetve visszaadása esetén sem téríti meg. A lakással kapcsolatos bármilyen változtatás (átalakítás, korszerűsítés stb.) esetén a bérlőnek bejelentési kötelezettsége van, a változtatás elvégzéséhez a bérbeadó írásos engedélyre van szüksége.

[2] A felperes 2007. április 27-én engedélyt adott a bejelentett átalakítások elvégzésére azzal, hogy az átalakítás költsége az alperest terheli, azt részére a bérleti jogviszony fennállása alatt nem téríti meg; az alperes csak a szolgálati lakás leadása után, jogalap nélküli gazdagodás címén tarthat igényt költségtérítésre.

[3] Az alperes a lakást rendeltetésszerű használatra alkalmas állapotba hozta, átalakította, korszerűsítette.

[4] A felek között a szolgálati lakásra vonatkozó bérleti szerződés 2013. március 15-én megszűnt.

A kereset és az ellenkérelem

[5] A felperes keresetében a perbeli lakás kiürítésére és birtokba adására, valamint használati díj megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Az alperes viszontkeresetet terjesztett elő, amelyben jogalap nélküli gazdagodás és sérelemdíj címén a felperes marasztalását, valamint a hivatkozott M. utasítás megsemmisítését kérte.

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest a lakás kiürítésére és használati díj fizetésére, míg a viszontkeresetet elutasította. Az alperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 42.Pf.632.760/2017/5. számú részítéletével az elsőfokú ítéletnek a lakás kiürítésére kötelező és a sérelemdíj címén előterjesztett, illetve az M. utasítás megsemmisítésére irányuló viszontkeresetet elutasító rendelkezéseit helybenhagyta; az alperest lakáshasználati díj fizetésére kötelező rendelkezéseit és a jogalap nélküli gazdagodás címén előterjesztett viszontkeresetet elutasító rendelkezését hatályon kívül helyezte. A Kúria Pfv.V.22.673/2017/12. számú részítéletével a jogerős részítélet felülvizsgálati kérelemmel támadott, kiürítésre kötelező rendelkezését hatályában fenntartotta.

[7] A megismételt eljárásban a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 42.Pf.635.188/2020/6. számú részítéletével részben megváltoztatta az újabb elsőfokú ítélet használati díjfizetésre kötelező rendelkezését; a viszontkeresetnek helyt adó rendelkezését hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.

[8] Az alperes az újabb eljárásban viszontkeresetében jogalap nélküli gazdagodás címén 8.300.000 forint megfizetésére kérte kötelezni felperest. A követelését az ingatlanban 2007 és 2009 között végzett, a gázbekötéssel teljes egészében a 2012. évre befejeződött értéknövelő munkálataival bekövetkezett forgalmi értéknövekedésre alapította. Állította, hogy szóbeli tájékoztatás alapján a lakás kiutalható állapotba hozatalához tisztasági festést, a villanybojler pótlását és két utcai betört ablak üvegezését várták el tőle, ezzel szemben a birtokbaadásakor készült jegyzőkönyvben rögzített hiányosságok már jóval meghaladták azt az észszerű mértéket, amely ellentételezés nélkül, önkéntesen vállalható. A 2007. április 27-i felperesi nyilatkozat szerint átalakításra és komfortfokozat emelésre kért és kapott engedélyt. A korábbi megállapodást ezzel az új helyzetnek megfelelően módosították. A kiutalható állapotba hozatalhoz elvégzett és a további korszerűsítési munkák növelték az ingatlan értékét, így a felperes vagyoni előnyhöz jutott.

[9] A felperes ellenkérelme a viszontkereset elutasítására irányult. Előadta, hogy az általa 2007 áprilisában engedélyezett tervekben tetőtér kialakításáról, földémbontásról, gázbekötésről nem volt szó. Az engedély nélkül, házilag kivitelezett munkálatokat az alperes saját kockázatára végezte, az ellentételezésükre nem tarthat igényt.

Az első- és a másodfokú ítélet

[10] Az elsőfokú bíróság kijavított ítéletével a felperest 4.115.700 forint megfizetésére kötelezte, ezt meghaladóan a viszontkeresetet elutasította. Indokolásában a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 361. § (1) bekezdésére hivatkozással rámutatott, hogy a szerződéses jogviszony megszűnése után nem kizárt az igényérvényesítés jogalap nélküli gazdagodás címén; önmagában a szerződéses jogviszony fennállása sem zárja ki ilyen jogcímen az igényérvényesítést, ha a gazdagodásnak nincs más jogcíme. A kiutalható állapotba hozatalhoz szükséges munkákkal összefüggésben a felperes jogosultsága és az alperes kötelezettsége egyaránt a szerződés rendelkezésein alapul, ezért az alperes ezekre a munkákra alapítva a jogviszony megszűnése után sem érvényesíthet igényt jogalap nélküli gazdagodás címén. A perben annak volt jelentősége, hogy az alperes a kiutalható állapotba hozatalhoz szükséges munkákon felül milyen beruházást végzett, az a felperesnél jogalap nélküli vagyongyarapodást eredményezett-e és mely időpontban.

[11] Az elsőfokú bíróság az aggálytalannak ítélt szakvélemény alapján az alperes beruházása következtében az ingatlan forgalmi értékében bekövetkezett növekedést 2012. évi árszinten 4.573.000 forintban határozta meg. Arra tekintettel, hogy az ingatlan végrehajtási eljárás keretében csak 2020. szeptember 30-án került a felperes birtokába, az alperes ingatlan használatának hatásaként 10%-ot levont a forgalmi értéknövekedés összegéből.

[12] A mindkét fél fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével a szakértői díj viselésére vonatkozó rendelkezés pontosításával helybenhagyta az elsőfokú ítéletet.

[13] A jogerős ítélet [27] bekezdésében az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást egyebek mellett azzal egészítette ki, illetve pontosította, hogy a 2006. október 30-án kelt lakásátadási jegyzőkönyv 5. pontja tartalmazza a törött ablaküveg, a parketta és kőpadlóburkolat cseréjének, az ajtók, ablakok mázolásának, a falburkolat, vakolat javításának és festésének, az ablakszárnyak (12 db), az elektromos hálózat és szerelvények, a víz- és szennyvízhálózat és berendezési tárgyak cseréjének szükségességét. Az alperes a 2007. március 27-én kelt levelében válaszfalak áthelyezéséhez és lakásfelújításhoz kért tulajdonosi hozzájárulást. A Gy.1921-881-1/2007. számú, a perbeli „lakásban végzendő átalakítás engedélyezése” tárgyú, 2007. április 27. napján kelt levelében a felperes Ingatlan gazdálkodási Igazgatóságának osztályvezetője a kívánt átalakításhoz – feltételekkel – hozzájárult.

[14] A másodfokú bíróság indokolásában változatlanul irányadónak tekintette azt a korábbi határozataiban kifejtett álláspontját, hogy a kiutalható állapotba hozatalhoz szükséges munkákból eredő esetleges vagyongyarapodás nem jogalap nélküli; azt kell megítélni, hogy a kiutalható állapotba hozatalhoz szükséges munkákon felül végzett beruházások eredményeztek-e az időmúlásra és az alperesi használatra figyelemmel jogalap nélküli vagyongyarapodást a felperesnél.

[15] A másodfokú bíróság rámutatott arra, hogy bérbe adni – eltérő megállapodás hiányában – a rendeltetésszerű használatra alkalmas ingatlant lehet. A perbeli esetben ezért a kiutalható állapotba hozatalt illetően úgy értelmezhető a bérbeadó és a bérlő megállapodása, hogy az alperes a rendeltetésszerű használatra alkalmassá tételt vállalta.

[16] A lakható és a kiutalható állapot fogalma – az alperes hivatkozásával ellentétben – összeegyeztethető. A kiutalható, azaz rendeltetésszerű használatra alkalmas állapot a meghatározója lehet annak, hogy az alperest a lakható állapot kialakítása körében milyen – minimum – kötelezettség terhelte. Az alperes 2006. október 30-án aláírta az átadási

jegyzőkönyvet, amely részletesen tartalmazza a „szükséges” munkákat. Legkésőbb ekkor megismerte a lakás állapotát, az elvárt munkákat, amelyek ellen – a rendelkezésre álló bizonyítékok szerint – nem élt kifogással. Alaptalan az a hivatkozása, hogy mivel a munkák időben egyértelműen nem különíthetők el, illetve egymásra épültek, összefüggtek, ezért a kiutalható állapotba hozatalhoz a 2007. április 27-ig végzett munkák kellettek. Az alperes 2008. szeptember 23-án írásban azt a vállalást tette – miután a „lakhatóvá tételre” felszólították, mert a „lakás felújítását” még nem fejezte be –, hogy 2008. december 15-ével a lakást „kiutalható állapotba” hozza.

[17] A másodfokú bíróság szerint a 2007. április 27-i felperesi levélben adott engedély a kiutalható állapotba hozatalhoz szükséges munkákon túlmutató átalakítási munkákra vonatkozott, ezért az alperes hivatkozásával ellentétben nem módosította a felek megállapodását. A kiutalható állapotba hozatal költségei az engedély alapján nem igényelhetők. A levélből következően az átalakítási munkák vonatkozásában a felperes a jogalap nélküli gazdagodás szabályait tartotta irányadónak, mivel arról tájékoztatta az alperest, hogy ezen a jogcímen költségtérítésre tarthat igényt a lakás leadása után. A jogalap nélküli gazdagodás szabályainak alkalmazása az engedély nélkül végzett munkák kapcsán sem kizárt, mert a vagyonegység szerződésszegés címén nem orvosolható.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[18] Az alperes felülvizsgálati kérelmében – tartalma szerint – a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a vizontkeresetnek teljes egészében helyt adó határozat hozatalát kérte. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság azzal, hogy a jogerős ítélet nem terjed ki a fellebbezése teljességére, megsértette a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 239. §-a szerint alkalmazandó Pp. 213. § (1) bekezdését, a lakásátadási jegyzőkönyv téves, iratellenes értékelésével pedig a Pp. 221. § (1) bekezdését.

[19] Az alperes előadta, hogy a fellebbezésében és a megismételt eljárásban előadott indokait maradéktalanul fenntartja.

[20] Érvelése szerint téves a másodfokú bíróságnak az a megközelítése, hogy a lakás lakhatóvá tételének elvállalása a lakásbérleti szerződés egyik pontjában rögzített erre utaló rendelkezésből és a lakás átvételkori állapotát rögzítő leltár-jegyzőkönyv hiba-felsorolásából kiindulva ítélandó meg. A leltár-jegyzőkönyv tartalmazza azt is, hogy a lakás visszaadáskori állapota nem lehet rosszabb az átvételkorinál. Azt ellenben nem rögzíti, nem is rögzítheti, hogy a lakhatóvá tétel érdekében az abban foglaltakat neki a saját költségén, ellenszolgáltatás nélkül meg kell csinálnia. A másodfokú ítélet [27] bekezdésében említett lakásátadási jegyzőkönyv értékelése ezért és ennyiben iratellenes.

[21] Az alperes szerint a másodfokú bíróság nem indokolta meg, hogy a kiutalható állapot és a lakható állapot kifejezést miért ítélte azonos tartalmúnak. Nem reagált a jogerős ítélet indokolásában a fellebbezése 2. pontjában foglaltakra, nem oldotta fel az elsőfokú ítélet ott kifogásolt ellentmondását.

[22] Az alperes rámutatott, nem a lakásátadási jegyzőkönyv aláírásának időpontja a meghatározó, hanem a hibák feltárása, a megszüntetésük felmérése utáni cselekvési terv és a lehetőségek mérlegelése. 2007 februárjában ennek eleget tett, amelyre a felperesi válasz áprilisban megérkezett. Ebben a körben a jogerős ítélet indokolásában a másodfokú bíróság érdemben nem értékelte a fellebbezése 4. pontjában előadott anyagi jogi kifogást.

[23] A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

A Kúria döntése és jogi indokai

[24] A felülvizsgálat rendkívüli perorvoslat, amelynek tárgya a jogerős ítélet. A Pp. 270. § (2) bekezdésének és a 275. § (3) bekezdésének együttes értelmezéséből következően az

eredményes felülvizsgálat alapja az anyagi jogi jogszabálysértés vagy az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással bíró eljárási jogszabálysértés megvalósulása. A Pp. 275. § (2) bekezdésében foglaltak szerint a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. Az érdemi felülvizsgálat kereteit alapvetően a felülvizsgálati kérelem határozza meg, amelynek – a Pp. 272. § (2) bekezdése értelmében – egymással szorosan összefüggő, kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis, ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. Ha a fél a felülvizsgálati kérelemben több egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell az előzőekben meghatározott tartalmi követelményekkel [1/2016. (II. 12.) PK vélemény 3., 4. pont].

[25] Mindezekből következően a felülvizsgálati kérelemben nem elegendő fenntartani a fellebbezésben és az eljárás korábbi szakaszaiban tett nyilatkozatokat. A fél jogi álláspontját a jogerős ítélet indokolásában foglaltakkal kell ütköztetni, amelyre a fellebbezésben nem kerülhet sor. A felülvizsgálati eljárásban a jogerős ítélet tekintetében előadott hivatkozások és indokok vizsgálhatók (Kúria Gfv.VI.30.523/2017/6., megjelent: BH2018. 113.), amelyeket a félnek a felülvizsgálati kérelemben kell részletesen ismertetnie (Legfelsőbb Bíróság Mfv.II.10.676/1997/2., megjelent: BH1998. 558.II.; Kúria Pfv.V.20.480/2021/6.). A Kúria ezért nem lehetett figyelemmel az alperes utalásszerűen hivatkozott korábbi nyilatkozataira.

[26] A Pp. 272. § (1) bekezdésében meghatározott határidő eltelte után az alperes nem egészíthette ki a felülvizsgálati kérelmet, ezért a felülvizsgálati tárgyaláson a jogerős ítéletnek a fellebbezése 5. pontjával kapcsolatban hivatkozott hiányossága nem volt vizsgálható.

[27] Az alperes a felülvizsgálati kérelemben a jogerős ítélet [27] bekezdésében kiegészített tényállás kifogásolásával a másodfokú bíróság bizonyítékértékelését sérelmezte, de a Pp. 206. § (1) bekezdését nem jelölte meg megsértett jogszabályi rendelkezésként, így a felülvizsgálati eljárásban nem volt lehetőség a hivatkozott jogszabálysértés érdemi vizsgálatára.

[28] Az érdemben vizsgálható jogkérdés az volt, hogy az adott esetben a Pp. 239. §-a folytán irányadó Pp. 213. § (1) bekezdés másodfokú eljárásban való megfelelő alkalmazása felvetheti-e a jogszabályi rendelkezés eltérő értelmezését az elsőfokú eljárásban történő alkalmazásához képest.

[29] A felülvizsgálati kérelemben hivatkozott Pp. 239. § a másodfokú eljárásban alkalmazandó rendelkezéseket határolja be, de azt, hogy az elsőfokú eljárásra vonatkozó egyes rendelkezéseket a másodfokú eljárásban miként kell alkalmazni – mit jelent a megfelelő alkalmazás –, esetenként kell eldönteni. A Pp. 213. § (1) bekezdése a bíróság számára az ítélet teljességének a követelményét írja elő, azt, hogy a rendelkező részbe foglalt döntésnek a jogvita kereteit alapjaiban meghatározó kereseti (vizontkereseti) kérelemhez és ellenkérelemhez (beszámítási kifogáshoz) kell igazodnia. Az ítélet teljessége tehát a joghatást kiváltó ítéleti rendelkezéseknek a felek kérelmeihez való viszonyát fejezi ki. Azt jelenti, hogy a bíróságnak a kereset, vizontkereset tartalmáról maradéktalanul kell döntenie, a jogvitát érdemben valamennyi kereseti kérelemre, vizontkereseti kérelemre és az ezekkel összefüggő védekezésre kiterjedően teljeskörűen el kell bírálnia. Az elsőfokú bíróság döntésével esetlegesen okozott jogsérelem, joghátrány elhárításán keresztül a fellebbezés alapján meghozott jogerős ítéleti döntéssel is a kereset (vizontkereset) célja valósul meg, így végső soron az ítélet teljessége a polgári perrendtartásról szóló törvény céljának a megvalósulását szolgálja (Pp. 1. §). A bíróság az ítélet meghozatalával tölti be a polgári eljárás célját, az adott jogvita bírósági út igénybevételeivel való eldöntését. Ennek megfelelően mindkét szintű

bíróságnak a kereseti (vizsontkereseti) kérelemben foglaltak kimerítése a feladata. A Pp. 213. § (1) bekezdésének tartalma ezért a Pp. 239. § utaló szabályára figyelemmel sem változik. Az ítélet teljességére vonatkozó szabálynak az alperes tévesen tulajdonított olyan értelmet, hogy a másodfokú ítéletnek a fellebbezés teljes terjedelmét – annak indokaira is kiterjedően – kell kimerítenie. A fél a fellebbezésben foglalt jogi álláspontja vagy érvelése figyelmen kívül hagyását legfeljebb az indokolási kötelezettség körében sérelmezheti, mint ahogyan az alperes a felülvizsgálati kérelemben részben maga is ezt tette. Mindezekre tekintettel az alperes alaptalanul vonta kétségbe a másodfokú bíróság döntésének teljességét: a jogerős ítélet a jelen megismételt eljárásban elbírálandó vizsontkereseti igényt kimerítette.

[30] Az ítélet indokolásával szembeni szerkezeti, tartalmi követelményeket meghatározó Pp. 221. § (1) bekezdése szerint az indokolásban röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapszik. Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tényt nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte.

[31] A jogszabály értelmében az ítélet indokolásából annak kell kitűnnie, hogy a bíróság mire alapította a döntését. Az indokolás terjedelmét és mélységét az adott döntés természete és az ügy egyedi körülményei határozzák meg. Minimális elvárás, hogy a bíróság a feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossggal megvizsgálja és ennek értékeléséről határozatában számot adjon, amellyel kapcsolatban figyelembe kell vennie a jogvita természetét, az eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket {7/2013. (III. 1.) AB határozat Indokolás [31] és [34]}. A döntés indokolásának nem kell kiterjednie minden egyes részletre, de ki kell terjednie az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre {26/2020. (XII. 2.) AB határozat Indokolás [22]}.

[32] A jelen ügyben a felülvizsgálati kérelemben foglaltakkal ellentétben a másodfokú bíróság a jogerős ítélet [30]-[33] bekezdéseiben megvizsgálta az alperes fellebbezésének 2. pontjában előadottakat. Megindokolta, miként egyeztethető össze a lakható és a kiutalható állapot fogalma. Kifejtette, hogy milyen jelentőséget tulajdonított a szerződés rendelkezéseinek, a 2006. október 30-i átadási jegyzőkönyvnek és az alperes 2008. szeptember 23-án tett vállalásának. Utalt azokra az okokra, amelyek miatt nem tartotta alaposnak az alperesnek azt a tényállítást, miszerint a szerződésben a felek csak a 2007. április 27-ig végzett munkákat tekintették szükségesnek a kiutalható állapotba hozatalhoz. Indokolásából kitűnően az alperes szerződés-módosítással kapcsolatos álláspontját is értékelte. A [34] bekezdésben utalt azokra az okokra, amelyek miatt a bizonyított tények alapján az alperes jogi következtetésétől eltérő következtetésre jutott. Értelmezte a felek szerződését, amellyel kapcsolatban az alperes a felülvizsgálati kérelemben anyagi jogi jogszabálysértésre nem hivatkozott.

[33] Mindezekre tekintettel a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt eljárásjogi jogszabályokat [Pp. 213. § (1) bekezdés, Pp. 221. § (1) bekezdés] nem sérti, ezért a Kúria a másodfokú bíróság jogerős ítéletét a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

[34] A felülvizsgálati kérelem nem vezetett eredményre, ezért az alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a felperes jogi képvisellel felmerült felülvizsgálati eljárási költségét. A Kúria a felperest képviselő ügyvéd munkadíját a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi munkadíjakról szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése, 4/A. § (1) bekezdése szerint állapította meg. A le nem rótt

felülvizsgálati eljárási illeték viseléséről az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 74. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján határozott.

[35] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdésének megfelelően tárgyaláson bírálta el.

[36] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 271. § (1) bekezdés *e)* pontja zárja ki.

Budapest, 2023. április 25.

Dr. Szabó Klára s.k. a tanács elnöke, Dr. Magosi Szilvia s.k. előadó bíró, Dr. Mocsár Attila Zsolt s.k. bíró, Nyíróné dr. Kiss Ildikó s.k. bíró, Dr. Parlagi Mátyás s.k. bíró